

Ljubezenski trikotnik med Hano, Prelihom in Klikotom

Grumova drama v dveh dejanjih, dogodek v mestu Gogi, nam v osredje postavlja vprašanje o človekovi podzavesti, ki obvladuje življenja mestnih prebivalcev. Tej so kot posamezniki neaktivni zaradi neizživetih strasti, kar pride najbolj do izraza v njihovih nepremišljenih, neprimernih dejanjih. Tipičen primer neizživetega meščana je Otomar Prelih, ki z posilstvom zaznamuje glavni lik drame, Hano. Slednja se pod vplivom obupa zateče k pisarju in uradniku Klikotu. Ljubezenski trikotnik, ki pri tem nastane, že v začetku nima temeljev pravega ljubezenskega trikotnika, saj je ljubezen prisotna le s strani Klikota.

Hči bogatega trgovca Hana, se po večletnem prebivanju v tujini vrne v rodno mesto, kjer se želi soočiti s svojimi mladostniškimi strahovi. Kot ne še trinajstletno dekle jo je namreč posilil služabnik njenega očeta, Komi Otmar Prelih. Posilstvo jo spremeni v nemočno in travmatično osebnost, ki se z zaročencem Frankom ne more spustiti v spolne odnose. Svoje boleče spomine posredno zaupa le gospe Terezi. Iz pogovora sklepamo, da seveda Hana do njega ne goji nikakršnih čustev saj mu njegova telesna bližina in navzočnost pomenita le gnus in velik odpor.«Imel je tako zabrekle oči, tako vse gnusno je bilo, da ni smelo biti res, to ni moglo biti res. In snival jo je brezmiseln up, da se nekega jutra prebudi in ne bo res, ne bo več grozotnega v njenem spominu«. Kljub Hanini želji, da bi se ubranila posiljevalca, pa Prelih vedno znova izkorišča njeno nemočnost, in se je s silo želi prilastiti. V obupu, da bi se ga ubranila, poprime za svečnik in ga z njim udari po glavi.

Tako Hana kot Prelih tudi on do nje ne čuti ljubezni, ampak si z prilaščanjem njenega telesa želi potešiti svoje neizživete strasti. Hana je predmet njegovega poželenja, z njo ravno kot z lutko; ji ukazuje, jo grabi in poljublja na silo. Kljub Haninemu opozorilu, da bo o storjenem spregovorila očetu, jo Prelih še vedno raznimi opolzki želi popolnoma ohromiti in doseči, da bi se mu predala. »Prvega dekle ne pozabi nikoli«.

Skromni pisar Aloisius Desiderius Klikot, je za razliko od Hane in Preliha, resnično zaljubljen v Hano, a svojih čustev ne izda. Večino časa se prepušča sanjarjenju. Svojo ljubezen izraža z pomočjo glasbe, natančneje, z igranjem flavte. Izbranki piše ljubezenska pisma, ki jih ne odpošlje, ampak le skrbno hrani v skrinjici. V goreči ljubezni do dekleta gre celo tako daleč, da si zamišlja njene odgovore na njegova pisma. V nadaljevanju pa njegova ljubezen do Hane ne ostane skrita. Mestni birič Kaps javno izda pisarjeva čustva. Hani sprva Klikotova naklonjenost laska, kasneje pa jo izkoristi sebi v prid, ko zaljubljenca prosi, naj ji pomaga se znebiti Prelihovega trupla. V zameno za storjeno dejanje, mu Hana ponudi njeno telo. Klikot je pod

dejstvom, da ga dekle ne ljubi, ampak ga želi le izkoristiti, močno prizadet in poskuša storiti celo samomor, kar priča o njegovi neizmerni ljubezni.

Če povzamem vsa navedena dejstva, pridem do zaključka, da je Klikot edina oseba izmed treh likov, ki čuti resnično ljubezen. Hana ga je na podlagi njegovih čustev le izrabila, v zameno pa mu je ponudila telesno ljubezen, ki pisarju ne pomeni nič. Iz tega izhaja tudi njegova želja po samomoru. Prav tako kot je Hana izrabila Klikota, pa je tudi Prelih izrabljala Hana le za potešitev njegovih potreb.